

רע"פ 935/21 - מסארווה נור נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 935/21

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: מסארווה נור

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתיק עפ"ת 43047-09-20 מיום 30.12.2020 שניתן על ידי כב' השופט העמית יורם צלקובניק ובקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקש: עו"ד רמזי סקיס

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט העמית י' צלקובניק) בעפ"ת 43047-09-20 מיום 30.12.2020, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה מחוז מרכז (כב' סג"נא' נוריאלי) מיום 10.8.2020 בפל"א 12655-03-18.

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא פוליסת ביטוח בת-תוקף. על פי עובדות כתב האישום, ביום 28.3.2018, נהג המבקש בקטנוע על אף שרישיון הנהיגה שלו נפסל ביום 6.11.2016 למשך 36 חודשים וללא פוליסת ביטוח תקפה כאמור.

3. ביום 18.11.2018, הרשיע בית משפט השלום לתעבורה את המבקש בביצוע העבירות על פי הודאתו בעובדות כתב האישום. בית המשפט החליט לשלוח את המבקש לשירות המבחן לשם הערכת תסקיר בעניינו ולשם בחינת אפשרות הארכת עונש המאסר על תנאי שעמד נגד המבקש, בגין הרשעה קודמת בעבירה של נהיגה בזמן פסילה (להלן: התיק הקודם). בהמשך, ולאחר קבלת תסקיר משלים מטעם שירות המבחן אשר המליץ על הארכת המאסר המותנה שהושת על המבקש בתיק הקודם, לצד צו מבחן ושל"צ, הורה בית המשפט, ביום 14.7.2019, על קבלת חוות

דעת הממונה על עבודות שירות, מבלי שיהיה בכך "כדי לפתח ציפיות בלב הנאשם". ביום 2.10.2019, הוגשה חוות הדעת מטעם הממונה אשר מצאה את המבקש מתאים לריצוי עבודות השירות.

4. הדיון נדחה מעת לעת, בעיקר בשל בקשות דחייה מצד המבקש. ביום 1.6.2020, נשמעו לבסוף הטיעונים לעונש. בסוף הדיון, הורה בית המשפט על קבלת חוות דעת עדכנית מצד הממונה על עבודות שירות "באשר חוות הדעת הקודמת פגתה". המבקש לא התייצב בפני הממונה. בהחלטת בית המשפט מיום 1.7.2020, נקבע כי "ניתנת הזדמנות נוספת ואחרונה לנאשם להתייצב בפני הממונה". ביום 12.7.2020, הודיע הממונה כי המבקש לא התייצב בשנית. ביום 27.7.2020, הוגשה לבסוף חוות הדעת של הממונה, לאחר שהמבקש התייצב בפניו ובה לא נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות. צוין בחוות הדעת כי ההתרשמות מהמבקש היא כי אינו לוקח אחריות על התנהלותו ומתקשה לעמוד בכללים ובתנאים הנדרשים ממנו. כמו כן, צוין כי בעת ריצוי עבודות השירות בתיק הקודם, לא התייצב באופן רצוף, נעדר מספר ימים בכל חודש ללא אישור והתעלם מניסיונות להשיג טלפונית, מה שהוביל בסופו של דבר להפסקה מנהלית של עבודות השירות ולהתייצבותו של המבקש לריצוי יתרת מאסרו מאחורי סורג ובריא.

5. בדיון ביום 10.8.2020, נתבקש בית המשפט על ידי המבקש לשלוח אותו לממונה לשם קבלת חוות דעת נוספת. בית המשפט דחה את הבקשה וקבע כי "חוות דעתו האחרונה של הממונה קונקלוסיבית וממנה עולה, כי לא ניתן השמת הנאשם בעבודות שירות". באותו היום ניתן גזר הדין, בגדרו השית בית המשפט על המבקש 9 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, הפעלה בחופף של עונש המאסר המותנה בן 8 חודשים שהוטל על המבקש בתיק הקודם וכן רכיבי ענישה נוספים.

6. המבקש ערער על גזר הדין לבית המשפט המחוזי. ביום 30.12.2020, ניתן פסק דינו של בית המשפט המחוזי. בית המשפט עמד על כך שהמבקש "חוזר ומסתבך בעבירות דומות בטווחי זמן קצרים יחסית, בלא לשעות כלל לצווים שיפוטיים ולחובות המוטלות עליו". בית המשפט הוסיף כי הוא לא מתעלם מעמדתו החיובית של שירות המבחן, אך בשים לב לעולה מהתנהלותו של המבקש, ההפרות החוזרות של חובת ההתייצבות לעבודות השירות שהושגו עליו בתיק הקודם, ללא לקיחת אחריות מצדו, כאשר הוא חוזר ומבצע עבירות דומות חרף הבטחותיו לשירות המבחן בתיק הקודם – כל אלה "הינן נסיבות השמות לאל אפשרות קביעה של הארכת המאסר המותנה כפי שקבע בימ"ש קמא. במסקנה נכונה זו אין מקום להתערב". לבסוף, צוין בית המשפט כי עונשו של המבקש כולל התחשבות רבה מצד בית משפט השלום אשר הורה על חפיפה מלאה בין עונש המאסר המותנה שהופעל לבין עונש המאסר שהוטל עליו. נוכח כל האמור, דחה בית המשפט את הערעור וקבע את מועד התייצבותו של המבקש למאסר ליום 14.2.2021.

7. ביום 9.2.2021, הגיש המבקש בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי – היא הבקשה שלפניי. יחד עמה, הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר. לטענת המבקש, הבקשה מעלה שאלה משפטית עקרונית והיא: האם מוצדק כי בית משפט ששלח נאשם, בהסכמת המדינה, לקבלת תסקיר שירות מבחן אשר יבחן שאלה שיקומית ספציפית – הארכת מאסר מותנה והליך טיפולי בדמות צו מבחן – וכן לחוות דעת ממונה על עבודות שירות, ידחה את שתי ההמלצות של אותם גורמים ואם כן לפי אלו קריטריונים? המבקש מוסיף וטוען גם לעניין הסתמכותו על שליחתו לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

8. דין הבקשה להידחות, שכן
היא אינה מעלה שאלה בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מעניינה הפרטי של המבקש ושאינה שכיחה ייתתה הגרוע לאי-

צדקמהותיאולעיוותדין (רע"פ 756/21 מסארוהנ'מדינתישראל, פסקה 7 (4.2.2021) (להלן: עניין מסארוה)).

חרף האצטלה העקרונית אשר המבקש מתיימר לשוות לבקשה, הרי שהיא אינה מעלה כל שאלה החורגת מגדר עניינו הפרטני. די בכך כדי לדחות את הבקשה.

למעלה מן הצורך, יצוין בקצרה כי הממונה על עבודות שירות לא מצא את המבקש מתאים בחוות הדעת העדכנית שהוגשה בעניינו, כך שלא ברור מדוע נטען על ידי המבקש כי מדובר בדחיית המלצה מצד אותו גורם, שכן לא ניתן להסתמך על חוות הדעת הישנה שהוגשה. מעבר לכך, כפי שקבע בית המשפט קמא, המבקש שב וחוזר לנהוג בזמן פסילה חרף האמון שנתנה בו בעבר מערכת המשפט, לרבות שירות המבחן. בנסיבות אלו, סבורני כי אין למבקש אלא להלין על עצמו מכך שלא השכיל לנצל את ההזדמנות שניתנה לו בתיק הקודם ולא מצאתי כל פגם בהחלטתו של בית משפט השלום לסטות מהמלצת שירות המבחן, "אשר כשמה כן היא, המלצה שאינה מחייבת את בית המשפט" (רע"פ 7009/20 ישראילובנ' מדינתישראל, פסקה 11 (6.12.2020) (להלן: עניין ישראילוב)). מה גם, שהפעלת עונש המאסר המותנה בחפיפה מלאה לעונש המאסר שהושת עליו בהליך זה, מהווה ענישה מתונה. עוד יש לדחות את טענת ההסתמכות של המבקש, שכן הסתמכות הנובעת מהפנייתו אל גורמי המקצוע כמו שירות המבחן או הממונה על עבודות שירות אינה מהווה, ככלל, הסתמכות לגיטימית (השוו: עניין מסארוה, פסקה 7; עניין ישראילוב, פסקה 11), כך במיוחד כאשר בית המשפט הבהיר בפניו שלא לפתח ציפיות בליבו וכאשר הממונה כלל אינו מוצא אותו מתאים לעבודות שירות.

9. אשר על כן, דין הבקשה לרשות ערעור ועמה הבקשה לעיכוב ביצוע – להידחות.

ניתנה היום, כ"ח בשבט התשפ"א (10.2.2021).

ש ו פ ט